

LIBRIS

OSHO

Viață, iubire, râs

Sărbătorirea existenței

LITERA®

Life, Love, Laughter: Celebrating Your Existence

Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 1988, 2009 OSHO International Foundation, Elveția,

www.osho.com/copyrights

2016 Grup Media Litera

Toate drepturile rezervate

Materialul de față constă în răspunsurile date de Osho unei audiențe largi, selectate din diverse conferințe ale lui Osho. Toate conferințele lui Osho au fost publicate sub formă de cărți și sunt de asemenea disponibile sub formă de înregistrări audio originale. Înregistrările audio și arhiva completă a conferințelor sale pot fi găsite în cadrul bibliotecii online OSHO, pe www.osho.com/library

OSHO®

OSHO este marcă înregistrată a OSHO International Foundation,
www.osho.com/trademarks.

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19; 0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

www.litera.ro

Viață, iubire, răs. Sărbătorirea existenței

Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2016 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Lidia Grădinaru

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Carmen Ștefania Neacșu

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OSHO

Viață, iubire, răs. Sărbătorirea existenței/

Osho International Foundation; trad.: Lidia Grădinaru. –
București: Litera, 2016

ISBN 978-606-33-0644-0

I. Grădinaru, Lidia (trad.)
294.5

Cuprins

Viața.....	9
Fără început, fără sfârșit	11
O problemă de viață și de moarte	14
Renunță la trecut în fiecare clipă	44
Dezmățește-te!	57
Iubirea.....	81
Miracolul iubirii	83
Lasă iubirea să-ți fie rugăciune	113
Trei întrebări...	141
1. În adâncul inimii mele tânjesc după permanența iubirii. Este acesta un lucru prostesc?	141
2. M-am îndrăgostit și am suferit mult. După ce te-am ascultat, nu mi-a venit să renunț la visul că povestea mea de iubire va duce în final la satisfacție. Cum pot să depășesc acest atașament care e atât de bogat, dar atât de dureros?	150
3. În ultima vreme am început să-mi dau seama că până și iubitul meu îmi este un străin. Totuși, există dorința intensă de a învinge înstrăinarea dintre noi. E aproape ca și cum am fi două linii paralele menite să nu se întâlnească niciodată. Lumea conștiinței e la fel ca lumea geometriei, sau există o șansă ca paralelele să se întâlnească?	157

Râsul 165

Viața nu e serioasă 167

Nu face glume răutăcioase 172

Redevino copil 177

Un simț al umorului dincolo de minte 188

Învață să râzi de tine 195

Pentru informații suplimentare 201

Despre OSHO 202

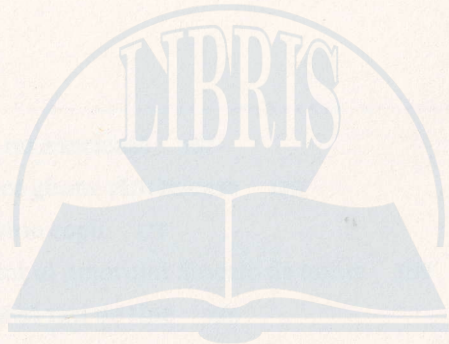
Despre Stațiunea de Meditație 204

Seriozitatea e un fel de boală; este cancerul sufletului... Numai prin iubire și râs și o imensă bucurie a vieții începi să simți prezența a ceva care se află dincolo. Când viața devine o aventură, un dans al extazului, numai atunci treci dincolo de închisoarea corpului și a minții și te înalți spre infinit.

Dacă poți să te iubești și dacă poți să râzi total, din toată inima, viața ta va deveni o fericire și o binecuvântare nu doar pentru tine, ci și pentru ceilalți.

Vei fi o binecuvântare pentru lume.

OSHO

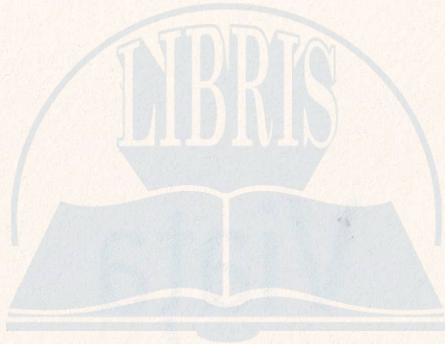
Viața

Viața în sine nu are înțeles. Are înțeles numai dacă știi să cânti un cântec al veșniciei, dacă poți să emani un parfum al divinului, al dumnezeiescului, dacă poți să devii o floare de lotus – nemuritor, atemporal. Dacă poți să devii iubire pură, dacă poți să înfrumusețezi existența, dacă poți să devii o binecuvântare pentru această existență, numai atunci viața are semnificație, altfel e fără rost. E ca o pânză goală: poți s-o cari toată viața și poți să mori sub greutatea ei, dar ce rost are? Pictează ceva pe ea!

Înțelesul vieții trebuie creat, nu e dat deja. Ți se dă libertate, ți se dă creativitate, ți se dă viață. Ți se dă tot ce e nevoie pentru a crea înțeles. Ți se dau toate ingredientele esențiale înțelesului, dar înțelesul nu ți se dă, înțelesul trebuie să fie creat de tine. Trebuie să devii tu însuși un creator.

Iar când devii tu însuși un creator, lucrezi împreună cu Dumnezeu, devii o parte din Dumnezeu.

Fără început, fără sfârșit

Oamenii mă întrebă: „De ce e viața asta așa de misterioasă?” De unde să știu eu? Așa e ea! Este pur și simplu un fapt, eu nu vorbesc despre teorii. Nu spun că teoria mea e că viața e misterioasă – atunci m-ai putea întreba de ce. Pur și simplu așa e ea. Copacii sunt verzi. Tu întrebi de ce. Copacii sunt verzi fiindcă sunt verzi. Nu se pune problema de ce.

Dacă poți să întrebi de ce și întrebarea poate primi un răspuns, atunci viața nu va mai fi un mister. Dacă se poate răspunde la de ce, atunci viața nu poate fi un mister. Viața e un mister fiindcă nici un „de ce” nu e relevant.

Am auzit o istorioară:

MullaNasruddin îi spunea unuia dintre discipolii săi că viața e ca o femeie. M-am mirat, așa că am ascultat cu atenție ce spunea.

Spunea: „Bărbatul care spune că înțelege femeile se laudă. Bărbatul care crede că le înțelege e naiv. Bărbatul care pretinde că le înțelege e ambiguu. Bărbatul care vrea să le înțeleagă e visător. Pe de altă parte, bărbatul care nu spune că le înțelege, care nu crede că le înțelege, care nu pretinde că le înțelege, care nici nu vrea să le înțeleagă – le înțelege!

Și așa e și viața. Viața e o femeie. Încearcă să înțelegi viața și va fi vai de capul tău. Nu mai căuta să înțelegi. Trăiește-o pur și simplu și o vei înțelege. Înțelegerea nu o să fie de tip intelectual, teoretic; înțelegerea o să fie totală. Înțelegerea nu o să fie verbală; o să fie nonverbală. Acesta este înțelesul atunci când spunem că viața e un mister. Poate fi trăită, dar nu poate fi rezolvată.

Poți cunoaște ce e viața, dar nu poți să spui ce e ea. Acesta este înțelesul misterului. Când spunem că viața e un mister, spunem că viața nu e o problemă. O problemă poate fi rezolvată. Un mister e ceea ce nu poate fi rezolvat. Și e bine că viața nu poate fi rezolvată, altfel ce ne-am face? Ia gândește-te. Dacă viața nu e un mister și vine cineva și ți-o explică, ce faci? Nu-ți rămâne decât să te sinucizi. Chiar și asta va părea lipsit de sens.

Viața e un mister; cu cât ești mai conștient de asta, cu atât mai frumoasă este ea. Vine o clipă când începi dintr-odată să o trăiești, începi să curgi odată cu ea. Între tine și viață se dezvoltă o relație orgasmică, dar nu poți să-ți dai seama ce e. Asta-i frumusețea vieții, asta e adâncimea ei infinită.

Și, da, nu există început, nu există sfârșit. Cum ar putea viața să aibă un început și un sfârșit? Începutul ar însemna că ceva a apărut din nimic, iar sfârșitul ar însemna că a existat ceva și s-a prefăcut în nimic. Acesta ar fi un mister și mai mare. Când spunem că viața nu are început, spunem că a existat dintotdeauna. Cum ar putea exista un început? Poți să tragi o linie și să spui că din acest moment a început viața, cum spuneau teologii creștini? Ei spuneau că viața a început într-o anumită zi de

luni, cu patru mii de ani înainte de Hristos. Bineînțeles, trebuie să se fi întâmplat dimineața. Dar cum poți numi acea zi luni când nu a existat o duminică înaintea ei? Și cum poți să spui dimineață, când nu a existat o noapte înainte de ea? Ia gândește-te.

Nu, nu poți să faci un semn – asta-i o prostie. Nu e posibil să tragi o linie, deoarece chiar și pentru a trage o linie este nevoie de ceva. Trebuie să o preceadă ceva, altfel demarcarea nu e cu putință. Poți să tragi o linie dacă există două lucruri, dar cum să tragi o linie dacă există numai un lucru? Gardul din jurul casei e posibil fiindcă ai un vecin. Dacă nu ai vecin, dacă dincolo de gard nu e nimic, gardul nu poate să existe. Dacă dincolo de gard nu e absolut nimic, gardul se prăbușește în nimic. Cum poate el să existe? Este nevoie ca dincolo de gard să fie ceva care să-l țină.

Dacă viața a început într-o anumită zi de luni, e nevoie ca o zi de duminică să o preceadă. Altfel, ziua de luni s-ar prăvăli și ar dispărea. Și tot așa, nici un sfârșit nu e cu putință. Viața este, viața este pur și simplu. A fost și va fi. E veșnică.

Și să nu începi să te gândești la asta. Altfel o vei rata, tot timpul pe care îl vei pierde gândindu-te la asta va fi doar timp pierdut degeaba. Folosește acel timp, folosește acel spațiu, folosește acea energie pentru a trăi viața.

O problemă de viață și de moarte

O povestioară de la hasidici:

Când rabinul Bunam stătea să-și dea duhul, nevasta lui a izbucnit în lacrimi.

El i-a spus:

– De ce plângi? Toată viața n-am făcut decât să învăț cum să mor.

Viața constă în a trăi. Nu e un lucru, e un proces. N-ai cum să ajungi la viață decât trăind-o, decât fiind viu, decât curgând, revărsându-te odată cu ea. Dacă tu cauți înțelesul vieții într-o dogmă, într-o filosofie, într-o teologie, atunci sigur ai să ratezi și înțelesul, și viața.

Viața nu te așteaptă undeva, ea se întâmplă în tine. Nu e un țel care trebuie atins în viitor, e aici și acum, chiar în clipa asta – e în respirația ta, circulă în sângele tău, bate în inima ta. Viața ta ești tu, tot ceea ce reprezintă tu, și, dacă începi să-i cauți înțelesul în altă parte, o vei rata. Omul a făcut secole întregi asta.

Conceptele au devenit foarte importante, explicațiile au devenit foarte importante – iar ceea ce e real a fost complet uitat. Nu ne uităm la ceea ce este deja aici, vrem speculații logice.

Am auzit o poveste foarte frumoasă:

Acum câțiva ani, un american de succes a avut o criză de identitate gravă. A fost la psihiatri, dar n-a rezolvat nimic, căci nici unul nu a știut să-i spună care e înțelesul vieții – lucrul pe care voia el să-l știe. După o vreme a aflat de un guru venerabil

și incredibil de înțelept, care trăia într-o regiune misterioasă și extrem de inaccesibilă din munții Himalaya. A fost încredințat că doar acel guru avea să-i spună ce înseamnă viața și care ar trebui să fie rolul lui. Așa că și-a vândut toate bunurile lumesti și a pornit în căutarea atotștiutorului guru. A rătăcit opt ani prin Himalaya, din sat în sat, în efortul de a-l găsi. Și apoi, într-o zi, a dat de un păstor care i-a spus unde trăia guru și cum să ajungă la el.

I-a luat aproape un an să-l găsească, dar până la urmă l-a găsit. Guru era într-adevăr venerabil, de fapt trecut bine de o sută de ani. Guru a acceptat să-l ajute, mai ales când a aflat de toate sacrificiile pe care le făcuse omul în acel scop.

– Cu ce pot să te ajut, fiule? a întrebat guru.

– Trebuie să știi care e sensul vieții, a spus omul.

Fără să ezite, guru a răspuns:

– Viața e un râu fără sfârșit.

– Un râu fără sfârșit? a repetat omul, uimit. După ce am bătut atâta drum să te găsesc, tot ce ai să-mi spui e că viața e un râu fără sfârșit?

Guru a fost zguduit, șocat. S-a supărat foarte tare și a spus:

– Vrei să spui că nu e?

Nimeni nu îți poate spune care e sensul vieții. E viața ta, și înțelesul trebuie să fie al tău. Himalaya nu ți-e de ajutor. Nimeni în afară de tine nu îl poate găsi. E viața ta, iar sensul ei ți-e accesibil doar ție. Numai trăind-o, misterul ți se va dezvălui.